

РЕШЕНИЕ

№ 5675

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6430** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Л. Ал Х. – гражданин на С. оспорва Решение № 14-ОК/08.06.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП-20424/21.05.2021 г.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и: поддържа жалбата си; не ангажира доказателства, различни от приложените в административната преписка.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, като е представил допълнително и писмена защита.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

По време на предходни административни производства, проведени от ДАБ Л. Ал Х. – гражданин на С. е заявил, че е пристигнал легално в РБ през м. декември, 1994 г., за да учи медицина, както и че всяка година се е завръщал в С., за да посещава близките си, а последното му посещение е било през 2018 г. На 24.04.2018 г. е изтекъл срокът на валидност, на националния му паспорт, но твърди, че властите отказали да го подновят, понеже си позволил да критикува Правителството по време на събрание, на управляващата партия БААС, за което бил задържан последователно от Държавна

сигурност и от Външното разузнаване, като претърпял и физическо насилие. Тези твърдения са обсъдени с решение на председателя на ДАБ, от 10.07.2020 г., потвърдено окончателно с Решение № 3056/09.03.2021 г. на ВАС, по адм. дело № 177/2021 г., с което е оставено в сила Решение № 5285/12.10.2020 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 7278/2020 г. С процесната по настоящото дело втора поредна молба от 21.05.2021 г. (л. 16 от делото) сирийският гражданин е поискал отново закрила, като се позовал на информация от български Интернет – сайтове за положението в С. и заявил, че се опасява от преследване, поради своето вероизповедание и религия (Х.), „политически мнения“. С Решение № 14-ОК/08.06.2021 г. интервюиращ орган, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ е отказал да допусне молбата за разглеждане по същество, като основал отказа си с чл. 13, ал. 2 с.з. - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

За да постанови процесното решение интервюиращият орган е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че чужденецът не сочи нови обстоятелства, по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, а тези, на които се позовава, вече са били съобразени по време на предходното административно производство. Ответникът се е позовал и на писменото становище от ДА „Национална сигурност“, от 24.01.2020 г. (на л. 66 от настоящото дело), прието като доказателство по вече споменатото по - горе адм. дело № 7278/2020 г. на Административен съд София – град. Според становището, ДА „НС“ разполага с информация, че чужденецът представлява заплахата за националната сигурност и възразява да му бъде предоставена закрила в РБ. В съдебното заседание пред настоящия съд жалбоподателят отново излага твърденията си за страх от преследване в С., поради „конфликт“ с властите.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна. Решение № 14-ОК/08.06.2021 г. на интервюиращ орган е правилно и законосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че в производство по чл. 76б ЗУБ допустимостта на жалбата се преценява, въз основата на представени от чужденеца писмени доказателства, без провеждане на интервю. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или

относно държавата му по произход. Доказателствената сила на представените документи, относимостта и валидността им са въпрос на анализ по същество, едва в производство по общия ред, за предоставяне на международна закрила, а не в такова като настоящото, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. Правилен е изводът, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение, относно държавата му на произход. В тази връзка несподелено от Съда е жалбоподателското възражение, че административният орган не е разгледал в „сравнителен план“ наличието на предпоставките на чл. 9 ЗУБ и „трите вида тежки посегателства“. Всички, изложени в последващата молба твърдения са били предмет на анализ в цитираното по – горе решение на председателя на ДАБ, от 10.07.2020 г., потвърдено окончателно с Решение № 3056/09.03.2021 г. на ВАС, по адм. дело № 177/2021 г.

Съдът приема, че с последващата си молба за закрила, рег. № УП- 20424/21.05.2021 г. Л. Ал Х. – гражданин на С. не се е позовал на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Като не е допуснал тази молба за разглеждане в административно производство по общия ред, ответникът е постановил материално правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Л. Ал Х. – гражданин на С., против Решение № 14-ОК/08.06.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП-20424/21.05.2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: